

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 maja 2017 roku nr (...) -RED-UD - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił K. K. umorzenia należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego wraz z 5 % opłatą na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu w łącznej kwocie 30.546,45 zł. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że aktualna sytuacja materialna i zdrowotna wnioskodawcy jest trudna. Otrzymywane przez odwołującego się wsparcie finansowe z opieki społecznej jest na tyle niskie, iż może nie wystarczać na zaspokojenie wszystkich niezbędnych wydatków. Jednocześnie - z uwagi na zły stan zdrowia - nie ma również możliwości poprawienia swojej sytuacji dochodowej poprzez podjęcie zatrudnienia. Zatem aktualnie nie posiada on możliwości finansowych pozwalających na uregulowanie należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego jednorazowo. Zważając na całokształt ustalonych okoliczności w sprawie nie można jednak uznać, aby sytuacja ta w pełni wyczerpywała ustawowe przesłanki umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego. W ocenie organu rentowego nie można bowiem uznać, iż ma ona charakter stały i nierokujący poprawy. Jak wynika ze zgromadzonej dokumentacji medycznej wnioskodawca poddaje się specjalistycznemu leczeniu, a okoliczność wydania na ściśle określony czas orzeczeń o stopniu niepełnosprawności i niezdolności do pracy pozwala przypuszczać, iż wedle obecnej wiedzy medycznej istnieją rokowania na poprawę stanu zdrowia, w stopniu umożliwiającym powrót do aktywności zawodowej, chociażby na chronionym rynku pracy. Ponadto, niezależnie od problemów w sferze zdrowotnej, w dłuższej perspektywie czasu nie można zdaniem Zakładu wykluczyć nabycia przez wnioskodawcę uprawnień do świadczenia emerytalnego. Istnieją zatem perspektywy uzyskania w przyszłości stałych dochodów umożliwiających uregulowanie zaległych zobowiązań alimentacyjnych. W tej sytuacji pozytywne rozstrzygnięcie wniosku byłoby działaniem nieuzasadnionym ekonomicznie i sprzecznym z istotą dochodzenia należności alimentacyjnych, a nadto skutkowałoby pokrzywdzeniem innych uczestników systemu ubezpieczeń społecznych.

/decyzja z dnia 25 maja 2017 roku k. 53 -55 akt ZUS/

Odwołanie od ww. decyzji złożył w dniu 12 czerwca 2017 roku K. K. zarzucając jej:

1. rażące naruszenie przepisu art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 roku o świadczeniach rodzinnych poprzez brak jego zastosowania w niniejszej sprawie, pomimo że po stronie K. K. zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek związany z sytuacją zdrowotną uzasadniający umorzenie należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu w łącznej kwocie 30.546,45 złotych,
2. rażące naruszenie przepisu art. 7 kpa poprzez nie wzięcie pod uwagę przy rozstrzyganiu przedmiotowej sprawy słusznego interesu obywatela, jego obecnej sytuacji osobistej i braku dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego w niniejszej sprawie,
3. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wydania zaskarżonego orzeczenia, polegający na przyjęciu, że moja obecna sytuacja osobista i zdrowotna nie ma charakteru stałego i nierokującego poprawy, podczas gdy z przedłożonej przeze mnie dokumentacji medycznej wynika, że cierpię na nowotwór złośliwy jądra lewego, którego następstwem są przerzuty do innych organów, a takie stadium choroby nie daje dużych szans na poprawę stanu zdrowia.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca wskazał, że jego stan zdrowia jest bardzo ciężki, cierpi na nowotwór złośliwy jądra lewego, który daje przerzuty na inne organy. Ponadto wykazał, że także sytuacja materialna jest bardzo trudna, bowiem orzeczeniem z dnia 17 marca 2017 roku wydanym przez (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności został zaliczony do znacznego stopnia niepełnosprawności, a co za tym idzie został pozbawiony możliwości podjęcia pracy. Sam obecnie wymagam stałej lub długotrwałej opieki i pomocy osób trzecich w związku z ograniczoną możliwością

samodzielnej egzystencji. Dodatkowo skarżący zwrócił uwagę, że w okresach kiedy pracował a następnie otrzymywał zasiłek to Komornik potrącał kwoty z tytułu powstałych zaległości.

Mając powyższe na uwadze odwołujący się wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie mu należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na okrycie kosztów związanych z działalnością funduszu w kwocie 30.546,45 złotych ewentualnie z ostrożności procesowej o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu.

/odwołanie z dnia 12 czerwca 2017 roku k. 2 -5/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 11 lipca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 11 lipca 2017 roku k. 6 -7/

Na rozprawie w dniu 28 marca 2018 roku - poprzedzającej wydanie wyroku - pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie.

/stanowisko strony e- protokół z dnia 28 marca 2018 roku - 00:03:43 - 00:10:21 - płyta - k. 66/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny :

Zaległości K. K. wobec likwidowanego funduszu alimentacyjnego wynoszą ogółem 30.546,45 zł.

/okoliczność bezsporna, a nadto: /decyzja z dnia 25 maja 2017 roku k. 53 -55 akt ZUS, zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 20 listopada 2017 roku 00:03:12 - 00:22:28 -płyta CD k. 26/

Przedmiotowe zaległości powstały na skutek nie płacenia alimentów na córkę J. - ur. w (...) roku oraz W. - ur. w (...) roku.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 20 listopada 2017 roku 00:03:12 - 00:22:28 -płyta CD k. 26/

Wnioskodawca K. K., urodzony (...), ma wykształcenie podstawowe. Pracował jako kierowca, magazynier i jako ślusarz. Ostatnio pracował około 4-5 lat w domu przez Internet i była to praca dla osoby niepełnosprawnej. Aktualnie nie pracuje. Łączny staż pracy wnioskodawcy to około 16 - 17 lat.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 20 listopada 2017 roku 00:03:12 - 00:22:28 -płyta CD k. 26/

Wnioskodawca miał propozycję zatrudnienia w zakładzie pracy chronionej na stanowisku ochroniarza, ale nie zgodził się z uwagi na słabą pamięć.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 20 listopada 2017 roku 00:03:12 - 00:22:28 -płyta CD k. 26/

Wnioskodawca ma problemy zdrowotne. K. K. znajduje się pod stałą kontrolą Poradni Neurologicznej od 2012 roku oraz Onkologicznej z uwagi na rozpoznanie wielogniskowego uszkodzenia mózgu, dyskopatii lędźwiowo - krzyżowej oraz nowotworu złośliwego jądra.

/zaświadczenie lekarskie z dnia 24 października 2017 roku k. 16,informacja dla lekarza kierującego z dnia 25 maja 2017 roku k. 17, badanie TK mózgowia dwufazowe z kontrastem z dnia 3 kwietnia 2012 roku k. 18, zaświadczenie z dnia 8 marca 2018 roku k. 62, badanie TK mózgowia dwufazowe z kontrastem z dnia 10 lutego 2009 roku k.63/

W maju 2016 roku przeprowadzono u wnioskodawcy zabieg usunięcia guza jądra, jednak okazało się, że nastąpiły przerzuty na węzły chłonne. W związku z tym przez 2 - 3 miesiące brał chemię i rozwój guza zatrzymał się w węzłach chłonnych.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 20 listopada 2017 roku 00:03:12 - 00:22:28 -płyta CD k. 26/

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 24 listopada 2016 roku wnioskodawca został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy od kwietnia 2016 roku do dnia 30 listopada 2017 roku.

/orzeczenie z dnia 24 listopada 2016 roku k. 19/

Decyzją z dnia 12 grudnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił K. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy ponieważ w dziesięcioleciu na datę powstania całkowitej niezdolności do pracy tj. na dzień 30 kwietnia 2016 roku udokumentował wnioskodawca 2 lata ubezpieczenia okresu składkowego przebytego w czasie: 30 kwietnia 2007 roku -28 maja 2007 roku; 1 maja 2010 roku -30 lipca 2010 roku; 1 września 2010 roku - 31 stycznia 2012 roku; 27 czerwca 2012 roku -27 września 2012 roku. Ponadto niezdolność do pracy powstała po upływie 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia tj. po dniu 27 marca 2014 roku.

/decyzja z dnia 12 grudnia 2016 roku k. 23 - 23v, zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 20 listopada 2017 roku 00:03:12 - 00:22:28 -płyta CD k. 26/

Obecnie K. K. ma orzeczony znaczny stopień niepełnosprawności od dnia 22 lutego 2017 roku do dnia 30 kwietnia 2020 roku. Poprzednio był to umiarkowany stopień niepełnosprawności stwierdzany na czas określony uwagi na schorzenia neurologiczne.

/orzeczenie z dnia 17 marca 2017 roku k. 20, orzeczenie z dnia 21 października 2015 roku k. 21, orzeczenie z dnia 8 listopada 2009 roku k. 22, zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 20 listopada 2017 roku 00:03:12 - 00:22:28 -płyta CD k. 26

Wnioskodawca mieszka sam w K., w domu swojej mamy. Jest to mieszkanie o powierzchni 50 m², składające się z dwóch pokoi Natomiast mama mieszka wraz z ojczymem w innym mieszkaniu. Odwołujący na obiady chodzi do swojej mamy. Posiada telefon komórkowy, ale rachunki za jego utrzymanie ponosi mama wnioskodawcy. Mama wnioskodawcy ma świadczenie w wysokości około 1000 złotych miesięcznie.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 20 listopada 2017 roku 00:03:12 - 00:22:28 -płyta CD k. 26

K. K. nie posiadam żadnych cenniejszych ruchomości czy nieruchomości.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 20 listopada 2017 roku 00:03:12 - 00:22:28 -płyta CD k. 26/

Wnioskodawca nie otrzymuje żadnej pomocy od rodziny, ani od znajomych.

zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 20 listopada 2017 roku 00:03:12 - 00:22:28 -płyta CD k. 26

Wnioskodawca otrzymuje pomoc z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej (MOPS) w formie:

- zasiłku stałego dla osoby samotnie gospodarującej, od dnia 1 stycznia 2017 roku do dnia 31 października 2018 roku w wysokości 604,00 zł;

- zasiłku celowego na zakup posiłków - w miesiącach marzec, kwiecień 2017 roku, w wysokości po 120,00 zł miesięcznie;

- zasiłku pielęgnacyjnego w kwocie 153,00 zł, na okres od dnia 1 lutego 2017 roku do dnia 30 kwietnia 2020 roku;

- zasiłku stałego w kwocie 481,00 zł, miesięcznie na okres od dnia 1 lipca 2017 roku do dnia 31 października 2018 roku;
- zasiłku celowego na zakup opału w miesiącu październiku 2017 roku, w wysokości 400,00 zł
- bonów żywnościowych.

/decyzji Prezydenta Miasta K. z dnia 8 lutego 2017 roku, k. 29, decyzji Prezydenta Miasta K. z dnia 9 lutego 2017 roku k. 30, decyzji Prezydenta Miasta K. z dnia 28 kwietnia 2017 roku k. 31 - 31v, decyzji Prezydenta Miasta K. z dnia 7 lipca 2017 roku k. 32, decyzji Prezydenta Miasta K. z dnia 17 października 2017 roku k. k. 33, zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 20 listopada 2017 roku 00:03:12 - 00:22:28 - płyta CD k. 26, bony żywnościowe na rok 2016 i 2017 k. 35/

Obecnie K. K. korzysta z pomocy społecznej Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w K., w formie zasiłku stałego: od dnia 1 lutego 2017 roku do dnia 30 czerwca 2017 roku w wysokości 604,00 zł - miesięcznie, zaś od dnia 1 lipca 2017 roku do chwili obecnej w wysokości 418,00 zł - miesięcznie,

/zaświadczenia Prezydenta Miasta K. z dnia 22 listopada 2017 roku k. 34, zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 20 listopada 2017 roku 00:03:12 - 00:22:28 - płyta CD k. 26

Aktualnie wnioskodawca pozostaje pod opieką (...) - Centrum Onkologii w B. - Filia W. - Gabinet Urologiczny z rozpoznaniem rak nasieniak jądra lewego, stan po leczeniu operacyjnym (...), stan po (...) 2016 , w TK częściowa remisja zmian- < 3 cm (dalsza remisja zmian), wzrost (...). Zlecono kontrolne markery i TK na pilne. Rozpoznanie histopatologiczne nenasieniak. Zalecenia: kontrola z PET - celem oceny czy kwalifikuje się do usunięcia masy resztkowej.

/zaświadczenie z dnia 5 lutego 2018 roku k. 50/

Tak ustalony stan faktyczny nie był sporny pomiędzy stronami. Szczegółowych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach ZUS oraz na podstawie zeznań wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 - 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 roku o świadczeniach rodzinnych (t.j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 1518 ze zm.) z dniem wejścia w życie tej ustawy fundusz alimentacyjny przeszedł w stan likwidacji, zaś aktywa i pasywa funduszu stały się aktywami i pasywami Skarbu Państwa. Likwidatorem funduszu został Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie spraw o świadczenia z funduszu, do których prawo powstało przed dniem wejścia w życie ustawy.

Jak stanowi art. 68 ust. 1 powołanej wyżej ustawy w szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko której jest prowadzona egzekucja alimentów, lub osoby zobowiązanej do zwrotu bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu, likwidator może umorzyć, rozłożyć na raty lub odroczyć termin płatności należności likwidowanego funduszu z tytułu wypłaconych lub bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu.

Ustawa nie wskazuje, nawet przykładowo sytuacji, w których umorzenie może nastąpić, dając tym samym możliwość indywidualnej oceny każdej konkretnej sprawy. Pewną wskazówką jest użycie przez ustawodawcę sformułowania „szczególnie uzasadniony przypadek”, co wskazuje, że umorzenie należności z tytułu wypłaconych świadczeń może mieć miejsce jedynie wyjątkowo, gdy sytuacja rodzinna i majątkowa osoby zobowiązanej jest na tyle trudna, że nie jest ona w stanie spłacić tych należności, a zwrot określonych kwot byłby trudny do sprostania, także dla przeciętnego obywatela.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego, jako przypadki szczególnie uzasadnione, związane z sytuacją zdrowotną lub rodzinną zobowiązanego, które umożliwiają poddane kontroli sądowej umorzenie należności zlikwidowanego funduszu alimentacyjnego, uznaje się niezależne od zobowiązanego alimentacyjnie, sytuacje losowe lub nadzwyczajne, które sprawiają, że nie jest on w stanie na bieżąco, ani w dającej się przewidzieć perspektywie, regulować obarczających go zaległości alimentacyjnych, bez uszczerbku dla jego zdrowia oraz naruszenia innych istotnych dóbr najbliższych członków jego rodziny /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2010 r. sygn. I UK 119/10, opubl. LEX nr 686798/.

Do przyjęcia, że zachodzi "szczególnie uzasadniony przypadek" pozwalający na umorzenie należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego nie wystarcza przy tym ustalenie, że zobowiązany aktualnie nie posiada środków utrzymania, ale konieczna jest także ocena, że przy uwzględnieniu jego wieku, stanu rodzinnego, kwalifikacji zawodowych oraz rokowań zdrowotnych nie będzie on w stanie - również w przyszłości - spłacać tych należności, bez narażania siebie i swojej rodziny na pozbawienie możliwości zaspakajania podstawowych potrzeb życiowych /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 17 kwietnia 2007 r. sygn. III AUa 336/06, opubl. LEX nr 446757, Biul.SAKa (...)/.

Przepis art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 roku o świadczeniach rodzinnych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 114) na pierwszym miejscu, jako podstawę do umorzenia należności wskazuje sytuację zdrowotną zobowiązanego. Na pewno nie każda choroba, nawet ciężka, może być podstawą zastosowania ulg wynikających z tego przepisu. Jednak choroba psychiczna, która pozbawia zobowiązanego wglądu w jego stan psychiczny, istniejąca od wielu lat i niepoddająca się leczeniu, jest taką okolicznością o wyjątkowym charakterze (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 14 grudnia 2015 r sygn. akt III AUa 1098/15).

Zatem nawet trudna sytuacja materialna lub zdrowotna osoby ubiegającej się o umorzenie należności alimentacyjnych nie może być samoistną podstawą do wydania decyzji uwzględniającej wnioszek, gdyż nie chodzi tutaj o przypadki "uzasadnione", ale "szczególnie uzasadnione", a więc takie, które mają charakter wyjątkowy, losowy, nietypowy. Są to więc sytuacje nadzwyczajne, powstałe w wyniku zdarzenia niezależnego od zobowiązanego, w następstwie którego jego sytuacja uległa takiemu pogorszeniu, że nie jest on w stanie na bieżąco spłacać swoich należności, a nadto nie ma perspektywy poprawy i zmiany tej sytuacji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 30 grudnia 2015 roku, sygn. akt AUa 472/15).

Przesłanki do umorzenia należności na rzecz funduszu nie wyczerpuje fakt, że zadłużenie jest większe niż możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji. Nawet brak stałych dochodów i związana z tym trudna sytuacja materialna, nie jest jeszcze okolicznością kwalifikującą do umorzenia zadłużenia alimentacyjnego, gdyż uruchomienie wypłat z funduszu następowało właśnie wówczas, gdy dłużnik nie posiadał majątku ani dochodów podlegających egzekucji. Decyzja o umorzeniu zaległości nie może także działać zachęcająco w stosunku do osób zobowiązanych do alimentacji, do korzystania z instytucji umorzenia zaległości wobec likwidowanego funduszu w miejsce osobistych starań o zaspokojenie obowiązku alimentacyjnego przez wiele lat (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie III AUa 1285/13).

Brak stałych dochodów i związana z tym trudna sytuacja materialna jest niewątpliwie okolicznością dotyczącą wszystkich dłużników alimentacyjnych, gdyż uruchomienie funduszu alimentacyjnego następuje tylko wówczas, gdy dłużnik nie ma majątku ani dochodów podlegających egzekucji. Ale ta okoliczność nie może premiować umorzeniem należności, nie można bowiem z wyjątku, o jakim mowa w art. 68 ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych, czynić zasady.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie można z góry założyć, że sytuacja finansowa wnioskodawcy w przyszłości nie ulegnie zmianie. Jak słusznie zauważył organ rentowy w dłuższej perspektywie czasu nie można wykluczyć nabycia przez wnioskodawcę uprawnień do świadczenia emerytalnego. Istnieją zatem możliwość uzyskania w przyszłości stałych dochodów umożliwiających uregulowanie zaległych zobowiązań alimentacyjnych. Zdaniem Sądu istnieje również

możliwość uzyskania spadku po matce, która w chwili obecnej jest w podeszłym wieku A co za tym idzie jest szansa na pozyskanie środków pieniężnych na spłatę posiadanych zobowiązań.

Co zaś się tyczy sytuacji zdrowotnej, to niewątpliwie jest ona bardzo trudna o podłożu onkologicznym, lecz nie może ona stanowić podstawy do umorzenia należności funduszu alimentacyjnego, bowiem stwierdzone u wnioskodawcy schorzenia powodują jego niezdolność do pracy, ale na okres do dnia 30 listopada 2017 roku, zaś orzeczony znaczny stopień niepełnosprawności do dnia 30 kwietnia 2020 roku. Zatem żadne z orzeczeń nie ma charakteru stałego, co mogłoby stanowić podstawę do umorzenia należności jako zaistnienie bezpowrotnej perspektywy poprawy sytuacji finansowej i braku rokowań co do, chociażby częściowej spłaty należności na rzecz funduszu.

W niniejszej sprawie u wnioskodawcy istnieje perspektywa poprawy stanu jego zdrowia i stąd stwierdzony u niego czasowy okres niezdolności do pracy oraz okresowe zaliczenie do znacznego stopnia niepełnosprawności.

Oznacza to, że istnieje możliwość odzyskania zdolności do pracy na otwartym rynku pracy chociażby w stopniu częściowym, co nie pozwala na uwzględnienie wniosku o umorzenie zaległości. Zastosowanie umorzenia jest uzasadnione bowiem wyłącznie do sytuacji, gdy spłata zaległości z uwagi na losową, nadzwyczajną sytuację zdrowotną, rodzinną wnioskodawcy jest trwale wyłączona. Natomiast jak wykazało niniejsze postępowanie w przypadku wnioskodawcy w chwili obecnej brak okoliczności pozwalających uznać, że droga na odzyskanie zdolności chociażby częściowej została zamknięta. Poza tym to nie wnioskodawca powinien decydować o tym czy może świadczyć prace (nawet w systemie chronionym) ale lekarz medycyny pracy. Okoliczność, że wnioskodawca mógł wykonywać pracę przy pilnowaniu mienia nie powinna zostać zniweczona oceną wnioskodawcy, że „nie ma pamięci” bo o przydatności do pracy decyduje lekarz który ocenia przydatność zawodową pod kątem zdrowia określonego człowieka.

W świetle tak poczynionych ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że w niniejszej sprawie nie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, który w rozumieniu przepisu art. 68 ust. 1 ustawy uzasadniałby odwołującemu się umorzenie należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego.

Uzyskanie przez wnioskodawcę orzeczenia o niezdolności do pracy na stałe jak i niepełnosprawności na stałe może być okolicznością, która wraz z innymi może otwierać możliwość skutecznego ubiegania się o umorzenie długu.

Tym samym, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalił i orzekł jak w sentencji wyroku.

Z: odpis doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

E.W.